

FOAIA POPORULUI

CEA MAI VECHIE FOAIE POPORALĂ, INFIINȚATĂ ÎN ANUL 1892

„Țineți cu poporul,
ca să nu rătați!”

Se apare în fiecare Duminică
sub direcția unui comitet
înscris în Reg. Publ. la Tribunalul Sibiu sub Nr. 67-1943.

Organ al Asociațiunii „Astra”

Redactor responsabil: **Nic. Nicoară-Dobârceanu**

Redacția și Administrația:
SIBIU, Str. Șaguna 6. Telefon 83/A

Taxa poștală plătită în numerar, conform aprobării Nr. 96.646/1943

Infrângerea

Inscurgerea vremurilor cunoscute de istorie, s'au ridicat, la depărtări mari în timp, câți-va oameni, câți-va conducători de neamuri, dar mai ales de oștiri, cari au visat visul nebuniei de a cuceri lumea întreagă. Neamurile din sânul cărora s'au ridicat, pe cari le-au condus la cucerirea lumii, au fost ele înșile neamuri zise războinice, dar cari în realitate nu erau decât hrăpărețe, egoiste și sângeroase.

Alexandru Machedon, zis cel mare, în vechime, Ghiughév-han și Tamerlan în fruntea hoardelor mongole mai târziu; Napoleon în vremurile mai apropiate de noi, au visat și au încercat o stăpânire universală.

Dar și popoarele barbare cari au năvălit asupra împărăției romane și au surpat-o, au năzuit la mari și întinse cotropiri, și dacă nu s'ar fi repezit unul după altul într'un restimp așa de scurt, istoria ar vorbi poate și de alte încercări de-a stăpâni lumea toată. Chiar și Turcii, în epoca de avânt musulman, năzuiseră spre cucerirea tuturor popoarelor creștine.

Uriase aripi de avânt și de sălbătăcie au fâlfâit de câtevoari pe cerul omenirii îngrozite. Dar cât de puternice ar fi fost, de fiecare dată, ele s'au frânt, încă în decursul aceleiași vieți de om, același care a deslănțuit nebunia de cucerire a lumii.

Sub ochii noștri s'au frânt aripile ultimului „cuceritor al lumii”, ale lui Adolf Hitler. Sub ochii noștri, pentru a doua oară, poporul german, e înfrânt în războiul deslănțuit de el însuși.

Și pentru a nu mai putea încerca și a treia oară aceiași nebunie, — care a costat omenirea mai multe suferințe și pierderi decât tot ce-a suferit și pierdut în scurgerea vremurilor, el e menit azi să lupte încă deși demult cu aripile frânte. Să lupte acum la el acasă. Să știe și el și să cunoască ce însemnează să treci prin foc și sabie țara și pământul altuia; să cunoască el milioanele de refugiați, cu cari a umplut tot pământul Europei, să simtă ce însemnează să duci războiul în propria ta țară.

E o pedeapsă a destinului drept, dar pentru lume și neamuri o ultimă învățătură: Când se va mai ri-

FERICIREA!

Ce cuvânt frumos și amăgitor, mai cu seamă astăzi, în timpul atâtor nenorociri și sbuciumări.

E idolul după care aleargă toată omenirea, e truda noastră de toate zilele, sunt străduințele de fiecare clipă ale omului, ale neamurilor și ale lumii întregi; — e însăși cauza războaielor și măcelurilor din lume, și totuși o dorim cu toții.

Să cercetăm puțin viața noastră, în goana după fericire.

Ce ai făcut până acum iubite cetitor, de când ai alergat după fericire? Ai găsit-o? Nu, n'ai găsit-o! Ea fuge tot mai mult din calea noastră. Ea este aceeași pentru fiecare din noi! Unii o căutam în bogăție, alții în desfătări și onoruri, — iar cei mai mulți în putere, ură și răsbunare.

În goana după fericire, omenirea calcă în picioare orice lege dumnezeiască, nesocotind nenorocirea semenilor săi, în lupta acestei vieți, atât de grea, atât de necruțătoare, presărându-ne drumul spre isbândă cu, câmpuri de morminte și cruci. Și totuși fericirea e departe. Fiecare din noi, din momentul nașterii sale, nu urmărește altceva decât fericirea. Nici un popor nu luptă în viața lui decât pentru fericire, iar omenirea întreagă, pentru fericirea ei.

Și totuși, toți murim: oameni, popoare și omenirea întreagă fără să atingem acest țel nici când pe acest pământ.

Dar ce este oare fericirea?

Cu toții, nu ne-o închipuim decât în ceea ce e plăcut. Visul spre lumea plăcerilor e însă cauza tuturor nefericirilor. Marele filozof Aristotel spunea: „Omul cuminte caută ceea

ce e lipsit de durere, nu ceea ce e plăcut!”

Nimic mai plăcut decât aceasta. Căci oare ce rost poate căuta omul în lumea aceasta, dacă nu aceea mare lege, ce nu-i este dat decât lui, — legea iubirii deaproapelui — împăcarea între om și om și așezarea într'un raport mai bun cu Dumnezeu?

Fiecare din noi, la locul unde suntem așezați, ne putem găsi mulțumirea, dacă ne facem datoria, dacă ne pregătim să răspundem cu nu — da! întrebării ce urmează a ne fi pusă la sfârșitul zilelor noastre, despre binele ce l-am făcut în viața noastră.

Căci, oricât ne-am bate capul, oricât ne-am închipui că numai în această lume există fericire, căci numai noi ne putem aduce fericirea, totuși, în clipa morții noastre, privind peste zilele vieții, scurse mai iute sau mai încet, vom putea constata că fericirea adevărată nu este în lumea aceasta și nu ne-o aduc oamenii!

După moarte, indiferent dacă deasupra mormântului tău va străjui o cruce de marmoră, una de lemn sau numai câteva fire de iarbă... la adâncimea câtorva urme de pământ nu vor mai fi decât câteva resturi de oase prefăcute în cenușe și nicio fericire în ele.

Și atunci, singura dovadă că ai trecut prin această lume va fi rezultatul muncii tale, al binelui care a fost adus omenirii și pentru mărirea lui Dumnezeu.

Căci averea singură cu care omul trece din lumea aceasta în cea viitoare nu este alta decât faptele bune. Aceasta e și fericirea pământească!

Dimitrie D. Roman

Comanda supremă în armata roșie

E lucru cunoscut că comanda supremă în armata roșie o are mareșalul Stalin, de aceea el vestește toate biruințele de pe front prin ordine de zi către diferiții comandanți de armate biruitoare.

Dar ceea ce se știe mai puțin, este că tot el pregătește planurile de luptă,

dica din sânul lor un om care să le spună: „După mine, la cucerirea lumii!” să strige cu toții: „Puneți mâna pe el și legați-l. E nebun!”

I. AGÂRBICEANU

ajutat de Statul său Major. Se spune, astfel, că marea ofensivă din iarna aceasta, care a dus armata roșie pe pământul Germaniei, a fost pregătită de mareșalul Stalin până în cele mai mici amănunte.

În primii ani de războiu se zicea că și Hitler face singur planurile de războiu, în special ar fi pregătit pe cel dela Stalingrad, împotriva generalilor săi, unde și-a rupt apoi capul.

„Răspunsul dulce sfărâma mână, iar cel aspru o întărită”.

„E greu să urci, dar e mai greu să rămâi unde ai urcat!”

De câte ori n'a sângerat?

După patru ani și jumătate s'a închis rana trasă, ca de-un plug blestemat, de-alungul Transilvaniei, încercând să înjumătățească însăși inima Daciei Traiane, vatra neamului românesc dela originile lui. M. S. Regele Mihai I a fost la Cluj, în temeiul suzeranității Sale asupra unui ținut recunoscut azi al României de toate popoarele cari au scris și scriu istoria lumii...

După primul războiu mondial și tratatele de pace ce le-au încheiat, au fost neamuri pismașe cari, prin conducătorii lor, au numit România „îmbogățită de războiu”, ca și când atunci nu am fi sărăcit cu sute de mii de frați, căzuți în luptele pentru desrobirea Transilvaniei și apărând pământul României împotriva aceluiași cotropitori, cu cari azi am trebuit să luptăm din nou pentru desrobirea Ardealului.

Azi, așa credem, așa nădăjduim, nu va mai fi nimeni care să ne acuze că nu am vărsat destul sânge, că nu am adus destule jertfe pentru pământul și dreptul nostru. Și nu e numai sângerarea din 1916 și 1944, ci dacă s'ar arunca o privire și numai fugară asupra istoriei Transilvaniei, ori care neam strein ar putea vedea de câte ori și cât de cumplit a sângerat neamul nostru pentru această tulpină și vatră românească! Dela înfrângerea strămoșilor Daci, dela puhoaiile năvălirilor barbare, dela cumpițele opresiuni ale iobăgiei teudale ungurești, dela răscoalele neincetate când ajungea cuțitul la os, până la Horea și Iancu, până la temnițele stăpânilor, până la intrarea trupelor lui Horth în Transilvania de Nord, de câte ori n'a sângerat pământul Transilvaniei?

...Acum rana s'a închis. Cei cari au tras cu plugul violenței și a mândriei, brazda blestemată, sunt pe pragul mormântului... Rana s'a închis. Să rugăm pe Dumnezeu ca ea să se și vindece în cel mai scurt timp, dându-ne vremuri de pace.

■ Politica nu poate să facă nici un pas înainte fără a se închina moralei creștine.

■ Suprimați virtuțile militare și toată societatea civilă se prăbușește.

DUMINECA IN SAT LA NOI

Pe
urmele
Domnului

Increderea în cerere

Mântuitorul nu ne îndeamnă numai să batem pentru a ni se deschide, să cerem pentru a ni se da, ci ne obligă să avem nastrămutată încredere în bunătatea Părintelui ceresc, care ne va da ceea ce cerem. El face asemănare între Dumnezeu și părinții noștri pentru a ne deștepta această încredere, când zice că nu-i nici un părinte care să-i de-a tiului său piatră când el cere pâine. „Deci dacă voi, cari sunteți răi, știți da cele bune fiilor voștri, cu atât mai vărtos Tatăl nostru cel din ceruri“.

Iată pe ce trebuie să se razime încrederea noastră când ne rugăm lui Dumnezeu, când batem pentru a ni se deschide ușa milostiviilor Sale: pe bunătatea și iubirea Lui nemărginită. După cuvintele Mântuitorului nu ne este îngăduit să-L vătămăm pe Dumnezeu și bunătatea Lui cerând cu inima îndoită, cu neîncredere. El este preabun și milostivirea lui nemărginită. Ne va deschide când batem nu pentru vrednicia și meritele noastre, ci pentru nemăsurata Lui dragoste de oameni.

Deci când cerem ceva bun dela Dumnezeu să nu arem nici o îndoială. Sf. apostol Iacob, în scrisoarea lui, ne spune că cel ce se îndoiește în ajutorul lui Dumnezeu, cere în zadar căci nu va fi ascultat.

Se 'nțelege copilul bun nu cere dela Tatăl său decât ceea ce-i este bun și folositor; dacă s'ar întâmpla ca un fiu al nostru să ne ceară un lucru rău, ceva primejdios pentru el, părintele

Din proverbele lui Solomon

(I v. 7—19)

Erica lui Dumnezeu este începutul înțelepciunii. Cei fără minte disprețesc înțelepciunea și stăpânirea de sine. Ascultă, fiul meu, învățătura tatălui tău, și nu disprețui povețele mamei tale. Căci ele împodobesc ca o cunună de preț capul tău, și sunt ca o salbă împrejurul grumazului tău.

Fiul meu, dacă păcătoșii încearcă a te ademeni nu te învii. Dacă îți spun: „Vino cu noi! Să ne punem la pândă ca să vărsăm sânge, să întindem curse fără cuvânt celui neprihănit să-l înghițim cu totul ca Șeolul; asemeni celor ce se coboară

în mormânt; să punem stăpânire pe tot soiul de scumpeturi, să umplem de pradă casele noastre! Fi părtaș în obștea noastră, o singură pungă avem cu toții!“

Fiul meu, nu te întovărăși cu ei pe cale, ci ferește piciorul tău din cărarea lor. Fiindcă picioarele lor aleargă numai după rău, iar ei zoresc să verse sânge. Zadarnic întinzi curse în văzul păsărilor! Dar ei uneltesc împotriva vieții, și ca să întindă curse celor nevinovați, ei stau la pândă.

Aceasta este moartea celor ce umblă după câștig nedrept! Cei ce se sârguesc după ei își pierd viața.

De ale postului

Spovada țiganului

- Când te-ai spovedit țigane?
- Când aveau iepurii coarne.
- Cinstit' ai pe tatăl tău?
- Toată ziua c'un măcău.
- Dar pe dulce maică-ta?
- Până când se văieta.
- Fura't ai de-a altuia?
- Ba și dela Dumneata.
- Jura't ai pe nedreptate?
- Ba numai pe strămbătate
- Postit' ai tu măi țigane?
- Postit cu varză și carne.
- La biserică ai fost?
- Când aveam popă de-al nost.
- Multe ai greșit, măi țigane?
- Multe, zău, părinte Stane.
- Legi-te că nu-i mai face?
- Numai lumea să-mi de-a pace.
- Acum țoi da canon mare.

- Da' să fie de mâncare.
- Ști zice vr'o rugăciune?
- Știu cere carne și pâne.
- Să postești vr'o patru zile
- Ca să afli mântuire.
- Voiu posti și-o săptămână
- Cu pită și cu slănină.
- Al naibei mai ești țigane!
- Dar al cui, părinte Stane?

Copilul

- Lumea 'n care ne mișcăm
- Se sfărâmă și se pierde,
- Doar pe tine te mai am
- Sufletul să-mi-l desmierde.
- Dormi ca un pantof căzut
- Și cu băieri desnodate;
- Tu pui viață iară 'n lut,
- Gândul, iar din aripi bate.
- Te ridici în leagăn drept
- Răzi din gura fără dinte;
- Tu mă 'nvești să cred, s'astept,
- Prin înfrângeri, înainte!

E. Bucuța

cuminte nu-i va împlini cererea. Copilul în neștiința lui poate să-i ceară o armă de foc încărcată, să se joace cu ea, sau fructe necoapte din pom, sau chibrite să facă foc, dar părintele în cuminența lui, nu-l va asculta, chiar dacă copilul va plânge și se va trânti jos.

Așa și bunătatea, dragostea și înțelepciunea nemărginită a Tatălui ce-

resc, vor face să nu tim ascultați când noi, în neștiința noastră, îi vom cere lucruri cari nu ne-ar fi spre folos, ci numai spre stricăciune.

Pentru a avea încredere nesdruncinată în cererile noastre bune, trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu, pentru că această mare încredere și siguranță este tot un dar al Lui.

Părintele Ion

MINUNAȚII

■ In India mai mor și acum d... ciumă cam o jumătate de milion d... oameni la an. Boala se lățește prin șoareci și șobolani, cari în India sur... în număr foarte mare.

■ In asemănare cu mărimea trupului o insectă, de o pildă o albini sau furnică, poate trage o povară de 30 de ori mai mare decât un cățel. Gângăniile îngropate sub țărână sau bruci, izbutesc să scape ceea ce nu ar putea face un om îngropat sub o povară corespunzătoare.

■ Un concurs original s'a ținut în America în vreme de pace. S'a dat un premiu de 50.000 dolari unei femei care a spus mai multe vorbe într'un ceas. Mii de femei au luat parte la întrecerea în vorbărie, și un aparat fotografic (care prinde cuvintele) a însemnat câte vorbe a spus fie care. Apoi s'au numărat cuvintele spuse de fiecare. Și cea care a vorbit mai mult într'un ceas a luat premiul. Bieții controlori au avut ce nu măra! Nici o concurentă n'a spus mai puțin de două sute de cuvinte pe minută, adică douăsprezece mii pe ceas. Cea care a luat premiul rostit două zeci de mii de cuvinte. Vai de capul bărbatului pe care-l are

■ Românul socotește de mare păcat blestemul, mai ales blestemul părinților, despre care se crede că se prinde Uneori se petrec întâmplări cari arăta că nu-i o credință neîntemeiată aceasta, deși Dumnezeu nu poate lăsa în seamă vorbele spuse de om în mânie. Așa s'a întâmplat cu un șofer din județul Hunedoara care s'a căsătorit cu o femeie împotriva părinților. În ziua cununiei tatăl său l-a blestemat cu vorbele: „Să te trăzească Dumnezeu“. Nu mult după aceea, într'o zi șoferul fu apucat pe câmp de o furtună grațnică. Era fără mașină și s'a adăpostit sub un arbore unde a fost ucis de trăsnet. Știe că nu-i bine să ne adăpostim sub arbore în vreme de furtună mare, căci arborii udați de ploaie atra electricitatea din văzduh (fulgerele

PENTRU CEASURILE DE ODIHNA

FOIȘOARĂ

Rugăciunea bunicii

Bunică-mea, dinspre mamă, — Niculeasa, cum îi ziceau în sat — era o femeie înaltă, osoasă și uscățivă. Văduvia-i lungă și cele unsprezece nașteri îi asprise făptura, ca pe-a unei femei sărace, cu toate că avea din cele câte se cereau traiului.

Lupta vieții îi brăzdase adânc fruntea, obrazii și i-a furat mult din frumusețea trupei. Dar nici o vijelie nu i-a putut smulge din suflet florile creștinești ale milei, iubirii de oameni și ale evlavioșeniei.

Se ruga mult. Nu numai în biserică, în ceasurile dimineții și ale nopții, ci ori unde, ori când își aducea aminte, că deasupra pumnului de pământ, tronează puterea dumnezeiască.

Munca ei fără răgazul odihnei se împletea cu rugăciunea. Lucra și se ruga. Se ruga și lucra. Se ruga la mulsul vacilor, la curățatul grajdului, la sfârmitul porumbului, la uscatul fânului. În tot locul își murmură rugăciunea de fie ce clipă.

— „Tatăl nostru“... și ne iară păcatele noastre... pâinea noastră cea de toate zilele... împletite cu oftări lungi și șgomotoase, de părea că le văd cu ochii mei de copil cum se ridică pe scara cerului, sus la Dumnezeu. Pare c'o am și acum în față și o

văd împletind cruci largi. Și îmi pare că-i aud glasul gros, ca de bărbat:

— „Și ne ferește Doamne de secetă, de potop, de foc și de ciumă și de „rășmerița între oameni“. Eram copil, abia ieșit din scutece, dar știam ce e seceta, potopul și focul. Nu înțelegeam însă, ori cât îmi frământam mintea de copil, ce e ciuma și rășmerița dintre oameni. Și de ce se roagă bunică-mea, ca să ne ferească Dumnezeu de ele, nu pricepeam.

Ce e seceta, o am aflat dela tatăl meu, care luându-mă odată de mână, m'a dus cu el la o holdă gâbenă, pipernicită, fără spic, cu paiul de-o schioapă și acela cârlig de sete.

Tata a lăcrimat pășind printre paiele rari și sărace. Și-a oftat odată, cât i-a încăput pe gât: „ce vom mân-

ca copiii mei?“ Seara, acasă, părinții și frații mai mari n'au vorbit decât altceva, decât de secetă, de foame, de maslu de ploaie, de rugăciuni de ploaie. Atunci am înțeles că seceta e o pedeapsă grea pe oameni.

Potopuri încă am văzut. Nu unu ci mai multe. De cum se scutura puțin nourii mai cu arțag, se umfla apa Orlăjelului, de credeai, că el Dunărea, pe care o tot pomeneau copiii de școală. Pe când în zilele fără ploaie, mureau peștii și broaștele de sete în el, în ploile Rusaliilor și-a Sânt Petrului, primăverile, în topiturile zăpezilor și toamna, când coborau oile dela stâni și plângea cerul în urma lor, se bursulua piticul, că alungă o jumătate de sat din case, dealurile din prejur. Odată și-a bă-

SUB STEAGUL „ASTREI”

Procesul Memorandului

Anul trecut a fost sărbătorit în tot Ardealul, în cadrele Astrei, împlinirea alor cincizeci de ani dela Procesul Memorandului. Prin Memorand și Procesul lui a ajuns mai întâi lumea străină să cunoască situația tristă a românilor din Transilvania și Ungaria, și tot Memorandul a fost ultima luptă de proporții mari dată de românii ardeleni înainte de unirea din 1918.

Zeci de conferințe au fost ținute de despărțămintele Astrei cu acest prilej, spre a cinsti pe marii luptători ai trecutului pentru drepturile poporului român.

Despărțământul Baia de Arieș a comemorat Memorandul în condiții cu totul deosebite și anume la 8 Oct. 1944 după eliberarea Văii Arieșului

de armatele cotropitoare germano-maghiare. Se știe că după actul dela

nia, și fiind armata noastră în altă parte, au putut cuprinde oarecare teren.

Conferința, apărută acum și în broșură, a fost ținută de D. Dr. Romul Boila, prof. univ., și este una

Tabloul celor condamnați în Procesul Memorandului

23 August, trupele germano-maghiare au început îndată ofensiva împotriva părții din Ardeal, rămasă la Româ-

dintre cele mai documentate prin cari a fost comemorat procesul Memorandului.

II

Arătam în articolul nostru din săptămâna trecută, că formarea clasei de mijloc este un lucru de mare folos pentru înaintarea poporului nostru în bunăstare, numai cât ea trebuie sprijinită din toate puterile, până să poată ajunge pe treapta clasei de mijloc a conlocuitorilor noștri.

Noi numai atunci ne vom putea mandri cu o astelă de clasă de oameni, când ei vor ști și vor putea, deasemenea să se mandrească cu obârșia neamului lor; când ei se vor simți, mai cu seamă, fericiți și mulțumiți în mijlocul nostru; când ei în tot timpul și în tot locul, se vor manifesta ca Români — și numai ca Români.

La dreptul vorbind, până acum nu ne prea putem plange împotriva meseriașilor noștri, cu tot sprijinul slab ce li s-a dat din partea noastră. Sunt prea puțini aceia cari au ieșit din ogașa neamului și poate nu cu voie, ci mai mult ademeniți de lozincile noi cari străbat lumea.

Dar, oare, în viitor își vor mai păstra meșteșugarii noștri comorile suferințe ale neamului?

Iată o întrebare în fața căreia va trebui să starue fiecare sprijinitor al clasei de mijloc.

Curenți noi străbat pătura mun-

Astra și meseriașii români

citoare și meșteșugărescă din întreaga lume. Făgădueli pentru o viață cu mai puține griji se fac dela un capăt la altul al lumii. O luptă, pe viață și pe moarte, s'a încins între capital și muncă; două oști hărăzite stau față în față, pentru a smulge victoria... Dar pe stindardurile acestor două tabere nu stă scris: *Patrie, Națiune și Biserica*, ci sta ceva care se aseamănă cu: *gura de om, gura de câine, cere pâine!* Nu este locul aci să scormonim dacă bine sau nu se face în tabăra meseriașilor altor națiuni sau altor popoare și nici nu avem dreptul să facem așa ceva.

O întrebare, însă, ne putem pune: Ce facem noi, când și puținii meseriași legați de legile neamului, vor fi amenințați să fie prinși în iezerul ispitelor cu marile lozinci ale lumii? Cel puțin, la alte popoare între meseriași s'a deschis lupta dintre cald și paton. La noi dacă maestrul e sarac, apoi de bună seamă că și calta va fi „val de lume”...

Și așa stând lucrul nu va trebui să ne prinda mirarea, dacă într-o bună zi, venind un puhoi năvalnic, va lua cu sine toată cladirea, la care oamenii de bine au muncit veacuri

întregi. Atunci se vor înneca, în aceeași vâltoare, și calfa și maestrul, atunci când prea puțină deosebire va fi între unul și celălalt; ei își împart pâinea frățeste: când unul rabdă, celălalt bate doba în fereastră și visează cai verzi pe pereți...

Pentru viitor va trebui să lucrăm în așa fel încât să facem din copilul venit dela sat ucenic la oraș, un om care să se știe purta în lume. Și, pentru aceasta trebuie o grijă deosebită de a i se pune la îndemână mijloace trebuincioase, ca să poată ajunge și la o stare înfloritoare.

Care ar fi unul din mijloacele reclamate?

Binevoitorii clasei de mijloc să se însoțească, într'un gând și o simțire, pentru a pune temei izvoarelor sigure pentru ajutorarea meseriașilor: înființarea de bănci, cari să înlesnească meseriașului obținerea unui credit oricând și lesne; să li se asigure materia primă în condițiuni avantajoase, ca la randul lor să nu fie siliți a se folosi de așa zisă „bursă neagră a mării” — lucru care se va rasfrânge în dauna pungii cumpărătorului. O altă grijă de căpătâiu va trebui să

Poezii populare

— Din Mărginime —

I

Dorule de unde vii?

— De prin niște vii pustii!
Da de mândra ce mai știi?

— Știu bine că-i sănătoasă,

Șade la masă și coasă
Pe pânză, rară și deasă,
Cu arniciu și cu mătasă.

Ea din gură cuvânta

Pe când ochii-i lăcrăma:

Ochilor nu-mi lăcrămați,

Că voi sunteți vinovați,

Ce vedeți nu mai lăsați,

Ce iubiți nu mai uitați.

Culese de MARIA CUNȚAN

fie apoi aceea de a asigura desfacerea mării meșteșugarului român, înaintea tuturor.

Vor zice unii, poate, că meșteșugarul român nu va fi în stare să lucreze cu gust și trăinicie așa ca cei de alt neam.

Credința e greșită!

Luați de pildă pe croitorul, cismarul, fierarul, curelarul, pe legătorul de cărți sau pe tipograful român și asemănați-i lucrarea lui cu aceea a conaționalilor și veți vedea că e la fel, dacă nu și mai și...

Așa fiind, fiecare avem azi datoria de a sta în sprijinul clasei noastre de mijloc, mai ales că acum la orașe, prin ridicarea unora dintre conaționali, s'au ivit vaduri meșteșugărești îndestulitoare și cu siguri sorți de reușită, chiar și pentru cel mai puțin îndemânat meșteșugar.

Să căutăm, cu toate mijloacele, a ocroti meșteșugarii noștri împotriva ispitelor de a părăsi leagănul neamului nostru, ca să nu-i îndemne păcatul a-și întoarce fața dela reazămul de veacuri al poporului nostru.

Despre felul în care va trebui să lucrăm la recrutarea elementelor clasei de mijloc, într'un număr viitor.

Niculae Obeadă

joc de ulița noastră că ne coboram pe scări din ograzi, iar gardurile le-au dus să le aie pe nimica Cristerentilor. Erau dese și primejdioase apele involburate ale Onțajului copilăriei mele. De aceea o înțelegeam pe bunica pentru ce se roaga „Irește-ne Doamne de potop”.

Focuri încă am văzut multe în copilărie. Cel mai înfricoșat a fost cel care ne-a pretacut casa, șura și agonișeala unei vieți într'un morman de carbuni, și cenușă, lasându-ne în prag de iarna numai cu suletete în noi.

N'o puteam înțelege însă cu mintea mea neînchegată, de copil necopt, pentru ce se ruga să ne terească Dumnezeu de ciună și rasmerița între oameni.

Numai târziu, când am prins firul

științei de carte, tors din caietul vremilor, am aflat, ce boala înfricoșătoare e ciună. Cate vieți poate secera cu coasa ei nemiloasă și tirana.

Tot așa am priceput și raul mare, ce-l poate face neînțelegerea, ura, rasburarea între oameni sau rasmerița, cum îi zicea bunica-mea.

Am încercat de multeori să aflui tăcul rasmeriței din rugăciunile duminicii. El nu putea fi altul decât acela, că oamenii satului nostru, deși nu luaseră parte direct la rascoalele anului 1848, ocrotiseră între ei pe mulți conducători ai acelor mișcări. Istoria ne spunea, că de pe Campul lui Marte, Gruui de azi a plecat delegația poporului din partea locului la marea adunare națională de pe Cămpia-Libertății a Blajului.

Și cum casa bunicii era împlântată într'un gurguleu de pe Ulița mică, de pe care se vedea peste sat, drept în Gruui, unde a ținut sfat poporul, focul rascoalei o fi înfierbântat mințile oamenilor într'atât, încât închipuirile au luat fome de panică, de spaimă uriașă.

Ori și cum a fost, rugăciunile bunicii sunt vrednice de-a fi înălțate la Cerul Milelor și azi și totdeauna, cât vor fi buze, să le rostească.

— Și ne ferește, Doamne, de potop, de foc, de ciună și de rasmeriță între oameni!

Petrea Dascălul

CITIȚI ȘI RĂSPÂNDIȚI
FOAIA POPORULUI

Foița glumeață

Sai, mălai, din scai!

Răzbit de foame un țigan intră într'un sat românesc să cerșască. Adunând câteva bucățele de mălai, cum îi chiorăiau mațele, și cum îi era rușine să infulice dela o casă la alta, ieși în câmp și încep să se ghiftuiască, de părea că se bat lupii în gura lui.

Deodată îi veni ceva în minte, și se opri din mâncat.

— Uite se vede satul săsesc din apropiere! Să nu mă satur de mălai, să rămână loc și pentru pită, că sașii mi-or da pită berechet!

Și pentru a face în traistă loc pi-

AGRICULTURA - ECONOMIE - GOSPODARIE

Nu avem inflație

— Mărfuri, salarii, prețuri —

Mare bătaie de cap a avut, mai ales din toamnă până acum, cărmuirea țării, cu încercările de-a ușura viața, fără să fi reușit până acum. Mărfurile de tot felul sunt tot mai puține pe piață, prețurile au crescut și cresc din zi în zi, salariile sporite în capul iernii nu mai sunt îndestulătoare. Și sbaterea continuă în Ministerere pentru a se afla o deslegare la problema cea mai arzătoare a tuturor cetățenilor.

Multă lume, la noi, văzând cum din toamnă până în capăt de primăvară cele mai multe lucruri s'au scumpit sută la sută, ba unele și mai mult, a crezut și crede că banul românesc nu mai are valoare, că s'ar fi făcut un fel de „inflație”, adică s'ar fi tipărit mai mulți bani de hârtie decât are Banca Națională în aur.

Dar presupunerea aceasta nu-i adevarată. După declarațiile Băncii Naționale toți banii de hârtie câți sunt azi în circulație, au de-ajuns acoperire de aur, pentru ca banul românesc să nu scadă din valoare.

Puterea de cumpărare a leului n'a scăzut deci, pentru că n'ar avea acoperire de aur suficientă. Această acoperire e mai mare azi decât în cele mai multe țări din Europa, cum recunosc și financiarii străini.

Plătim cu bani mulți orice lucru pentru că mărfurile de tot felul, ca și articole de hrană, s'au rărit, s'au împușinat. Poate unele mărfuri stau și ascunse prind magazii, și pentru că nu avem mijloace de transport, trenuri, camioane, cari să facă mai ușoară aducerea de alimente și mărfuri din regiunile în cari sunt mai mulți, în acelea unde lipsa e mai mare.

Alimentele, mărfurile, vitele, mijloacele de transport s'au împușinat din cauzele cunoscute de toată lumea, și scumpetea provenită din raritatea lor ne cere bani mulți, nu pentru că ar fi inflație, adică nu pentru că leul nu ar mai avea acoperire de aur suficientă. Să ne gândim numai cât costă

un camion de povară la distanță de două trei sute de kilometri!

Banca Națională a României a fost silită astfel, cum a declarat guvernatorul ei în adunarea generală, să scoată mai mulți bani de hârtie în ultimul an, dar în aceeași măsură a sporit și depozitul de aur al Băncii Naționale, căci România e o țară producătoare de acest, nobil, metal.

Pentru stabilirea scumpetei nu sunt alte mijloace decât acestea: sporirea producției în toate ramurile, sporirea mai mare a mijloacelor de transport, ajungerea la prețuri fixe și salarii fixe, stărpirea speculei făcută de cei lacomi de îmbogățire.

Cu aceste grele probleme se ocupă acum comisia economică a guvernului. Se va vedea dacă se va afla o deslegare mai norocoasă decât încercările făcute până acum.

Economist

Sfaturi economice de sezon

Dă nutreț bun vitelor de lucru. Mânzilor de 10—12 zile le poți da ovăs, iar iepele la 3—4 luni le pui la lucru. Ține scroafele cari au fătat, bine, la să purceii când e vremea frumoasă pe afară. Pune cloște că începe vremea bună. Se pot face semănăturile de primăvară și locurile de trifoiu și lucernă le grăpează din nou. Curăță șanțurile și răzoarele și gunoiește via. Samănă flori și legume cât de curând dacă te lasă vremea. Curăță coșnițele și dă mâncare albinelor.

Felurite

■ **In locuința** unui cerșetor din New-York s'au aflat dolari în valoare de șase sute milioane în bani de-ai noștri. Bani au trecut la Stat, fiindcă cerșetorul nu avea nici o rudenie.

■ **Cele mai trainice**, mai tari lemne, și pentru construcție și pentru foc, sunt cele tăiate în luna Decembrie.

te, scoasă bucățile de mălai ce mai rămaseră, și le aruncă între niște scăeți.

Plecă apoi vesel și plin de nădejde spre satul săsesc, și nu peste mult ajunse. Întră el într-o casă, întră în alta, umblă câteva ulițe, dar traista-i goală mereu. Nici un sas nu-l miluiește cu nimic.

Pe inserate, după ce umblase în zadar tot satul, rupt de foame, iasă în câmp și caută scăeții în care aruncase bucățelele de mălai. Dar pâlcuri de scăeți erau pretutîndenea, și cum se și întuneca, țiganul se oprea înaintea fiecărei grămezi de scăeți, ne mai știind unde-și aruncase mălaiul, și zicea cu glas plângător:

Sai, mălai, din scaiu

Că de tine nu mă spaiu;

Hai mălăeș mai aproape
Dada'n gură să te'ngroape,
Căci cu pomana săsească
Vai de viața țigănească!

Aceasta ar fi păcat

Unui băiat încreștinat, dela o școală din Africa, îi dispăruseră într-o zi niște bani și nu mai putu da de urma lor.

Un băiat păgân se prezintă la Părintele misionar și îi spuse, că ar putea afla ușor unde sunt banii și cine i-a furat,

— „Și cum? Il întreabă misionarul.

— „Foarte ușor. Chemați pe fiecare băiat la St. Voastră și îl întrebați dacă nu cumva a luat el banii?

— Dar cum să știu eu că cel care

SFATURI FOLOSITOARE

■ **Leac contra hemoroizilor** (trânzilor). Se culeg muguri de plop înainte ca solzii lor să înceapă a se desface, până mugurii sunt acoperiți cu un fel de cleiu lipicios. Se usucă pe încetul la umbră și se păstrează la loc uscat. Ei se pisează după ce s'au uscat, se amestecă în măsură egală cu frunze uscate de măslăriță, pisate bine, se frământă acest amestec cu spirt lungit cu apă, și se țin 4—5 ceasuri în vas acoperit. Punem apoi peste acel aluat untură și vasul îl punem la foc, să se topească pe încetul, și amestecând să nu se ardă pe fund. Apoi după ce s'a topit luăm vasul dela foc, și după un ceas străcurăm cuprinsul printr'o pânză mai rară, într'un vas de pământ pe care-l punem spre păstrare într'un loc răcoros.

Amestecul cu care se ung trânzii în mai multe sări, scapă de multe dureri pe cei ce sufăr și oprește ca boala să se agraveze.

■ **Văscul ce crește pe stejari**, cules și uscat bine, pe încetul, apoi fiert, dă un ceaiu foarte bun contra tusei. E la îndemâna tuturor, și acum primăvara e descoperit ușor pe ramurile stejarilor.

■ **Coaja de stejar tinăr**, sau de pe ramurile tinere se fierbe, și zeama ce rezultă e foarte bună la spălarea rănilor. E bună și contra asudatului picioarelor, când punem scoarța în apă caldă în care vrem să facem baie la picioare, și o lăsăm mai multă vreme.

■ **Boalele oilor**. Cele mai dese boale ale oilor sunt următoarele:

Vărsatul (variola) e pricinuit de un microb, ține 20—30 de zile. Oaia ține ochii închiși, se clatină în mers, e veșnic setoasă. După 4—5 zile se ivesc pe unde e pielea mai subțire pete roșii, de mărimea bobului de linte sau de strugure, sub piele carnea (mușchii) e întărită. După alte 4—5 zile apar bubele, din care iese un lichid turbure roșatec. Apoi se usucă se face coaje, dar sub coaje este puroiu.

Impotriva vărsatului se folosește ser antivariolic, care se injectează în

piele, apoi zilnic 10 ctgr. ulei tot de injectat. Bubulițele și rănile se spală cu sulfat de cupru 10%. Cum boala e foarte molipsitoare se recomandă a fi injectate toate deodată, așa că se trece un fir de ață printr'o bubă cu puroiu, și apoi se trece firul de ață prin urechile oilor sănătoase.

Gâlbeaza (distomatoza) e o boală foarte deasă la oile cari pasc prin locuri băltoase, zmărcoase, unde se află un vierme care intră în organism odată cu hrana. Incepe să se arate boala prin Ianuarie-Februarie și chiar o Martie. Oaia siăbește, are multe mucoase galbene, iar sub bărbie are o întăritură.

Oile bolnave de gâlbează trebuiesc adăpate foarte rar, la 3—8 zile odată. Trebuiesc hrănite bine cu porumb, orz sau ovăs.

În apa de adăpat se pune sare și fier. Medicamentul numit distol e foarte bun.

Căpiala o provoacă o căpușe ce trăiește pe locurile apătoase. Are ochii înroșiți tulburi. Se poticnește, se învârte pe loc. Leac nu are. Poate fi tăiată dar capul trebuie aruncat.

■ **Un lucrător** dintr'o moară din Filadelfia (America) lucra noaptea iar ziua dormea, așa că rar citea gazeta. Într'o zi aducându-și încălțămintea dela reparat învăluită într'un ziar, a început să citească. Gazeta era vechi de doi ani. Dar spre mirarea lui a aflat în ea un anunț în care un avocat îi dădea de știre să-și ridice moștenirea de câteva milioane pe care i-a lăsat-o un bunic al lui.

AZI - MÂINE

Ochișorii, tăi senini,
Azi abea deschiși în lume,
Mâne de lumină plini
Sau de lacrimi fără nume!

Mănușițele, subțiri,
Azi abea încercând s'apuce,
Mâne printre trandafiri
Sau în cue pe vr'o cruce!

Picioarușele, sglobii,
Azi abea te jin proptite,
Mâne după bucurii
Sau ingenunchind, rânite.

E. Bucuța

a furat banii nu va spune minciuni?

— Aceasta nu se poate, răspunse băiatul, căci a spune minciuni este păcat și supără pe Dumnezeu.

Micu' băiat, deși păgân, auzise la câteva lecții de religie, cum că omul este făcut de Dumnezeu și de aceea nu-i este învoit să-l supere. El credea cu siguranță, că un creștin, care știe toate acestea, nu poate să păcătuiască, în nici un caz.

Oare se gândesc așa toți copiii creștini?

Ghici, ghicitoarea mea!

În fiecare număr, ce va apare până la Dumineca Tomii, vom pune cititorilor câte-o întrebare, în formă de ghicitoare.

Răspunsul îl va păstra fiecare în

taină, numai pentru sine. Deci nu trebuie să ni-l comunice nici nouă.

În numărul de Paști, pe care-l sperăm să fie mare, frumos și bogat, vom publica și noi răspunsurile, fie direct, fie iar în formă de ghicitoare.

Cei ce vor da răspunsurile bune, se vor bucura de cumințenia lor. Ceilalți încă se vor bucura, că nu cunoaște nime greșala răspunsurilor date.

Cum vedeți, se vor bucura și unii și alții.

Pentru acest număr, iață întrebarea:

(1) Spuneți-mi, acum, anume,
Ce pom e acel în lume,
Care ramurile sale
Toate le are la vale,
Și vinele, rădăcina
Îi stau în sus, — ca tulpina?

De la o săptămână la alta

Pentru soldații de pe front

Serviciul Cultural al județului Sibiu trimite spre publicare următorul număr al asupra căruia atragem, cu toată atenția, atențiunea cetitorilor noștri: 1. În dorința de a se înființa de către Marele Stat Major cât mai multe biblioteci ambulante, pentru ostașii de pe front și din spitalele de campanie Serviciul Cultural județean, cu sediul pe lângă Gercul Teatral Sibiu, colectează cărți, broșuri, reviste etc. urmând a fi trimise pe front în cel mai scurt timp.

Cei ce doresc a dona asemenea lucrări, sunt rugați a le trimite pe adresa de mai sus, până la 25 Martie 1945.

Orice număr de exemplare, este primit cu adâncă recunoștință de ostașii de pe front, cari în clipele de răgaz, sau pe patul spitalului, unde își așteaptă vindecarea trupească, au nevoie de a-și înmulți cunoștințele, sau ca timpul liber să le treacă într-o preocupare spirituală, atât de necesară.

2. Tot până la 25 Martie 1945, se primesc scrisori și pachete pentru ostașii de pe front.

Se face apel la toți cetățenii și în special la cei cu bună stare materială, de a-și manifesta dragostea și recunoștința, către ostașii care luptă departe de Tară, trimițând un pachet cu ceea ce se crede că le este necesar.

Lei 800, Corneliu Moga not., Belu Oct. not. publ. Elena Libeg, Ioan Oros, Murg Ignat, Dr. Oct. Acelenescu, Dr. Iulian Cârje, Pr. I. Curcubătă, Eudochia Stanciu, Gheorghe Ștef, Ioan Suci, Harja Vasile, Oancea Ioan, Ioan F. Cercega, Morariu Ioan, Juaroș Teodor, Floroae Simion, Romulus Triteanu;

Lei 700, Vasile Macriș;

Lei 600, Bucureșteanu Victor, Iacob Crăciun cantor, Ladislav P. Hodorog.

Lei 1000, Teodor Ion Uțu, Negrea Valeriu, Neculai Gh. Popescu, Ioan Gh. Manecuța, Opincariu Simion. Apolzan Nicolae, Petru D. Pădureanu pr.;

Lei 560, Nicolae Săliștean,

Lei 500, I. P. S. Frențiu, Rentea Ion I. George, Ioan Coman. Raica Lauran, Cerc. Astra Garboveș, Pr. Const. Popescu, Danil Moga, Sârbu Roman, Dumitru Bozga, Dr. I. Gaița, Solveș Bornemisa, Iosif Popa com. Ispas Ioan I. Aron, Cristea Adam rotar, Dancu Ioan plugar, Axentie Popovici pr., Ciugudean Aurel (trimis și călindar), Suci George, Radulea Vesaliu.

Lei 400, Mordășan Avram, Mulea Teodor, Livia și Otilia Barbu, Dan Ioan, Maria Fraticiu, Bogdan Lazăr, Lucan Nicolae Lucea Miron;

Lei 250, Samoilă Păcurariu;

Comunicat

În baza ordinului Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Adm. pentru aplicarea Armistițiului, Nr. 155.374/1945, Vă facem cunoscut următoarele:

Cetățenii români, originari din Vechiul Regat, pentru ași aduce în Tară membrii familiilor lor, rămași după 23 August 1944, în Basarabia și Bucovina de Nord, trebuie să adreseze individual Comisiunii Române pentru aplicarea Armistițiului cererile de repatriere, pentru membrii familiilor lor.

Urmând ca această Comisiune să facă intervenția necesară pe lângă Comisiunea Aliată de Control,

PREFECT

Dr. St. Cleja

ȘEFUL BIROULUI
Director N. Zugravu

CALENDARUL SĂPTĂMÂNII

Luna Martie

Ale sărbătoare.		Soarele
Luni	26 Sob. arh. Gavr.	1 Martie răsare 6 ore 55 m. Ap. 6 ore 2 m.
Marți	27 C. Matroana	15 Martie răsare 6 ore 30 m. Ap. 6 ore 21 m.
Miercuri	28 Cuv. Ștefan	
Joi	29 P. Marcu	
Vineri	30 Cuv. Ioan Scărar	
Sâmbătă	31 C. Ipatie	
Dum.	1 C. Maria	

Dum. II din Post Ev. Marcu II 1—12 Gl 2 Sf. 10

Mersul vremii

(După calendarul pe 140 ani)

1-4 ziua cald, noaptea frig, 5-6 nor, 7-8 ninge, 9-11 bi e, 12-13 ninge, 14-16 plouă, 17-19 nor, 20-23 ploios, 24-30 bine, 31 ploios

A doua reîntoarcere în Ardealul de Nord

După scurtă vreme dela eliberarea Ardealului de Nord de către trupele româno-sovietice, în toamna anului trecut, guvernul de atunci, alcătuit din cele patru partide cari au contribuit la actul dela 23 August 1944, a primit slobozenie de a-și trimite autoritățile sale ca să administreze partea de Ardeal desrobită. S'a întâmplat, însă, ca această înscăunare a autorităților românești în Ardealul de Nord să nu fie de lungă durată. Pricinile au fost felurite și nu e momentul a stăruii asupra lor.

Către sfârșitul săptămânii trecute noul guvern, în urma unor schimburi de telegrame cu Mareșalul Stalin, acesta din urmă a răspuns favorabil, îngăduind guvernului să ia toate măsurile pentru a ne recupa Ardealul de Nord.

Evenimentul a fost sărbătorit în toată țara prin festivități obștești talmăcindu-se recunoștința pentru marii noștri aliați, cari recunoscând și ei nedreptatea actului dela Viena, din toamna anului 1940, ne-au dat a doua aprobare de a ne reîntoarce la locurile părăsite, dar cu condiția de a respecta anumite obligațiuni ce se desprind din felul nou de judecată prin care înțeleg să statornicească o bună și durabilă pace între toate popoarele conlocuitoare ale Europei.

Pentru a ne cunoaște

Reintrând, din nou, pe făgașul politicii noastre tradiționale, care ne-a adus binefacerile dela 1 Decembrie 1918, îndată după 23 August 1944 s'a alcătuit pe întreg cuprinsul țării o seamă de așa zise Asociații pentru strângerea legăturilor de prietenie cu marile națiuni aliate: Rusia Sovietică, Statele Unite și Anglia. În aproape fiecare capitală de județ s'au întemeiat astfel de asociațiuni, cari și-au luat sarcina de a ne face cunoscute însușirile noastre de popor iubitor de libertate de frumos, de cinste și de omenie, harnic și iertător a celor ce ne-au greșit, cu fapta sau cu vorba. Pe de altă parte numeroasele Asociații ce au luat ființă se străduiesc să ne facă cunoscute, prin conferințe și alte mijloace, însușirile popoarelor aliate. Cu alte cuvinte România face tot ce-i stă în putință pentru a se arăta vrednică de sprijinul pe care aliații firește ni l-au dat ca să ne asigurăm libertatea și

independența. E trebuincios pentru a ne cunoaște cât mai bine, ca astfel să știm pe care ne putem bizui și în viitor. „Spune-mi cine ești, ca să știu cu cine mă însoțesc“, spune o veche zicală a noastră. Și, noi românii, ne-am silit din toate puterile, pentru a ne deschide inima și sufletul față de toți aceia cari ne-au voit binele și ne-au stat într'ajutor.

Programul noului guvern

Instalat la cârma țării, guvernul prezidat de d. Dr. Petre Croza, a făcut cunoscut țării câteva din punctele principale ale programului de reforme și anume: restabilirea ordinii și siguranței cetățenilor; pășirea grabnică la alcătuirea proiectului de lege prielivitor la reforma agrară; întărirea pregătirilor în vederea însămânțării de primăvară, și luarea de măsuri severe pentru stăvilirea speculei, prin așa zisa înghețare a prețurilor.

Printr'o circulară amănunțită, trimisă autorităților din subordine. Ministerul de Interne a dat instrucțiuni de felul în care se va lucra pentru înstăpânirea unei noi vieți democratice în Ardealul de Nord, stăruindu-se în chip deosebit asupra respectării egalității de drepturi între toți cetățenii, fără deosebire de naționalitate.

Numeroase furturi în Capitală

Ziarul „MOMENTUL“, în numărul său din 9 Martie a. c., dă alarma împotriva numeroaselor furturi și spargerii produse în Capitală. Ziarul suscitând, dă o listă întregă cu numele păgubașilor, arătând că numai în interval de 24 de ore, valoarea furturilor săvârșite s'a ridicat peste 50 milioane lei. Sunt vești cari nu ne prea fac cinste, dar cari trebuiesc date în vileag, cu nădejdea că se vor lua măsuri de înfrânare.

Aviz de deschidere!

Aduc la cunoștința Onor. public și distinsei mele clientele, că am deschis în

Str. Turnului Nr. 15

un

Atelier de încălziminte și croitorie de fețe

unde execut toate lucrările branșei în modul cel mai conștiincios. IOAN TIRIBA

Poșta Administrației

Ioan I. Cimpoa: Poștalele Dvs. ne-au sosit târziu, așa că nu vă putem trimite mai repede foaia.

C. Drăgan Directorul Școlii primare de Stat, Dumitra: La adresa Dvs. din 20. II. acceptăm abonamentul de Lei 800 pe 1945.

Blaiceanu Iosif: Ne mai datorați până la finea anului cu Lei 250.

Radu Eugen: Am primit Lei 2000. Abonamentul Dvs. este plătit până la 31 Decembrie 1945. Lei 800 a mai rămas. Scrieți-ne ce să facem cu ei.

Țincu Petru: Ca să fiți plătit până la 31 Decembrie 1945, vă rugăm a ne trimite Lei 150 și dacă doriți și calendar Lei 240 ca să vi-l putem trimite recomandat.

Daminescu Vasile: Am primit Lei 800. Ca să fiți în regulă cu abonamentul până la 31 Dec. 1945, vă rugăm a ne mai trimite Lei 200.

Solveș Bornemisa: Cu suma primită abonamentul Dvs. este achitat până la 31 Decembrie 1945.

Petru Sas: Am primit Lei 500. Ca să fiți în regulă cu abonamentul până la 31 Dec. 1945 vă rugăm a ne mai trimite Lei 700.

Crîșan Ion Ponor: Dela noi foaia vi se trimite la timp. Cercetați la poșta din Câmpeni și la Primărie și vă veți convinge. Până la 31 Dec. 1945 ne mai datorați cu Lei 500.

Ileana P. Pădurean: Dela noi se expediază regulat foaia. Tot ce merge la Petrișeni sunt legate într'un singur pachet. Cercetați la Poștă și la Primărie. Am luat măsuri. Sperăm că în scurt timp vom pune mâna pe cei cari cetesc pe banii altora.

Achitări de abonamente:

Au binevoit a ne ușura din sarcinile materiale prin plata la timp a abonamentului următorii:

Lei 1300, pr. Marcu Petru, Cristea Simion;

Lei 1200, Dr. AL Aciu;

Lei 1010, George Clinciu, (trimis și călindar).

Lei 950, Duma Dumitru lui Petru.

INFORMAȚIUNI ULTIMELE ȘTIRI

ABONAMENTE:

Pe un an — — — — — Lei 800.— Instituții și autorități Lei 2.500.—
Pe o jumătate de an — — — — — „ 400.— Abonament de sprijin „ 6.000.—
Pentru negustori și com. „ 1000.— PREȚUL UNUI NUMĂR „ 30.—

● **Noul prefect al județului Sibiu.** — Odată cu schimbarea guvernului, în fruntea județului Sibiu a fost numit ca prefect tânărul medic Dr. Ștefan Cleja, unul dintre conducătorii organizației politice județene „Frontul Plugarilor“. Tânăr dar cu multă putere de muncă, noul prefect al județului, a făgăduit că va face tot ce-i va sta în putință ca să servească interesele poporului. Noi îi dorim ca să poată face cât mai mult bine poporului românesc din acest fruntaș județ al țării, unde se găsesc atâtea energii de muncă, țărani luminați și harnici cari numai cinstea ne-au făcut, dovedind, nu odată, că pot suplini pe străini atât în comerț, meșteșug și agricultură, cât și în alte îndeletniciri. Nu ne îndoim că noul prefect al județului va ține seama de aceste valori sibiene și le va sta întru ajutor ca să poată simți și mai mult roadele democrației recâștigată prin atâtea sacrificii, atât pe câmpurile de luptă cât și înapoia frontului.

● **Cine știe unde se află D-na Maria Faloba, refugiată din Maramureș, să anunțe pe d. Nicolae I. Răcean, din comuna Vaida-Recea, jud. Făgăraș, contra unei recompense de 2000 lei.**

● **Din Sighet — Turda** ni se face cunoscut, că în aceea comună s'a alcătuit un comitet cetățesc, compus din intelectuali și fruntași țărani, în scopul de a asigura o bună colaborare între autorități și obște, în vederea aplicării obligațiilor ce decurg din convenția de armistițiu.

● **Sărbătorirea unui diplomat sovietic.** Unul dintre mari diplomați sovietici, d. Vecenslov Mihailovici Molotov, comisar pentru afacerile străine al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice a împlinit deunăzi vârsta de 55 de ani. Poporul Sovietic a folosit acest prilej pentru a-și tâlmăci simțămintele lui de recunoștință pentru omul de Stat,

mâna dreaptă a Mareșalului Stalin, care a pus temelile Partidului Comunist rus și a luptat necontenit pentru organizarea statului politic al Rusiei de azi. România — care a primit prin vocea d-lui Molotov asigurări de independență și neamestec în afacerile ei launtrice — a luat și ea parte la bucuria poporului sovietic prilejuită de serbarea aniversară a omului de Stat, pe care îl socotim printre prietenii țării noastre.

● **Iertări de pedepse.** Ministerul Justiției a supus aprobării guvernului, din prilejul evenimentului reîntoarcerii Ardealului la Patria Mamă, două legi, socotite ca importante: aceea a iertării pedepselor pentru unii condamnați și legea reformei agrare.

● **Paza avuției cetățesc.** a fost încredințată pe viitor așa ziselor „comitete cetățesci“, cari vor lucra sub controlul și din ordinul Ministerului de Interne. La București „comitetele cetățesci“, însărcinate cu paza, în locul poliției, și-au început activitatea începând cu ziua de 13 Martie a. c.

Judecătoria rurală Șercaia, Secția Cărții funduare

Nr. 129/1945 c. f.

Extract din publicațiunea de licitație

În cauza de executare a urmărilor lui Dr. Serafim Oana, contra urmăritului Romulus Fușcan, Judecătoria ordonă licitație imobiliară asupra imobilelor cuprinse în c. f. Șinca Nouă Nr. 2769, Nr. top. 2642/2, 2734/2, 755/2, 757/2, 2642/1/b, 757/1/b, 2734/1/a, 17-11/2/1 a; asupra 1/2 din imobilul cuprins în prot. c. f. 2770, Nr. top. 34-71/1, cu prețul de strigare arătat în publicațiunea de licitație în dreptul fiecărui imobil pentru încasarea sumei de 38.300 Lei, capital și acc. fixând termen pentru ținerea licitației pe 26 Maiu 1945, ora 15, la primăria comună Șinca Nouă.

Șercaia, la 19 Februarie 1945.

Ofensiva aliaților continuă și la răsărit și la apus

URMĂRIND RĂZBOUL LUMII

Cu vigoare nemicșorată ofensiva rusă la răsărit și cea anglo-americană la apus, continuă și se accentuează din zi în zi. Cele două mari râuri pe cari Germania le considera ca frontiere strategice ale sale — Rinul la apus și Oderul la răsărit, nu numai au fost alinse, ci și trecute de oștirile aliate.

Din Prusia răsăriteană n'a mai rămas în slăpânirea armatelor nemțești decât orașul Königsberg ca o fâșie de pământ până la Marea Baltică. Pomerania răsăriteană a fost ocupată de asemenea de ruși în cea mai mare parte.

Dacă se adăogă pierderile din teritoriu german la apus și la răsărit, se vede că nemții au pierdut aproape două sute de mii de km. pătrați până acum. Și anume regiuni dintre cele mai necesare pentru purtarea războiului: la răsărit ținuturi agricole, la apus ținuturi miniere și industriale.

Armata germană nu mai este în stare să înceapă contraofensivă în stil mare, ci numai locale și chiar aceste de scurtă durată. Ultima lor ofensivă mare a fost în Ungaria între lacul Balaton și Dunăre, dar și aceasta a încetat acum, după pierderi de 20.000 morți și distrugerea celor 600 tancuri. În această regiune nemții au atacat pentru a împiedeca înaintarea armatei roșii spre Austria. Dar și aici a reînceput zilele acestea contraofensiva rusă, sub comanda mareșalului Tolbukin.

Pe Dradva, în Croația, atacurile germane au fost oprite și contraofensiva rusă e în desfășurare. Aici luptă și trupe bulgare, după cum spun comunicatele de război.

Armata rusă la Nord, a intrat și în suburbiile marelui oraș și portul Danzig. Tot în regiunea aceasta a fost ocupat de curând importantul oraș Kolberg, la 112 km. de Steffin.

Sprijinul aviației anglo-americane

În vreme ce trupele sovietice fac eforturi eroice pentru a arunca înapoi pe nemți — aviația anglo-americană, sprijine aceste eforturi, cu numeroase formațiuni de avioane, bombardând punctele principale folosite pentru rezistența frontului german.

Săptămâna care s'a încheiat se anunță a fi una dintre cele mai bogate în rezultatele obținute de aviația anglo-americană, pornită în valuri, valuri pe deasupra Germaniei.

Inspăimântată de neîndurătoarele atacuri ale aviației aliate, populația Germaniei este tot mai hotărâtă de a sili pe Hitler să înceteze lupta — ea fiind socotită de pe acum pierdută.

Zilele trecute la Berlin s'a proclamat starea de asediu. Nimeni, nici un refugiat nu mai poate intra în oraș.

Nu mai e vorba acum de câteva sute de bombardiere cari se abat zilnic asupra Germaniei, ci de mii și mii. Flăcările caselor aprinse în Berlin de

bombele incendiare se văd până în regiunile în care au ajuns unele mate ruse.

Germania a cerut pace

Zilele trecute o știre de origine suedeză a circulat în toată lumea, anunțând că Germania a cerut armistițiu. Știrea afirmă că hotărârea de-a cere armistițiu a fost luată în sfatul comandantilor de armate, cu toată împotrivirea fanatică a lui Hitler.

Dar puterile aliate ar fi rămas punctul de vedere: cer dela Germania capitularea fără condițiuni. Din izvoare germane se înțelege, știrea a fost de minjită, afirmându-se că Germanii nu va capitula nici odată. De pulpana se mai ține încă și Ungaria lui Szallos care afirmă că alătura de nemți va salva Europa.

Resturile armatelor ungurești se bucură încă sub comanda germană cu noi ofensivi cu ruși.

In Germania situație e gravă

Distrugerea căilor de comunicație milioanele de refugiați nemți dela răsărit și dela apus, reducerea teritoriului liber, au făcut ca în Germania să crească tot mai mult lipsa de alimente. Cu toată organizarea lor, numai ce din fruntea cozilor ajung să mai poată cumpăra câte ceva de mâncare. Populația flămândă, îngrozită și topită de bombardamentele zilnice, nu mai are putere încă să se revolte. Dealtfel organizațiile lui Hitler au gata mitraliere rele și pentru asemenea eventualități. Cine mai poate și are cu ce se refugiază în Elveția. Muncitorii străini încearcă și ei să scape din iadul german.

Acum, da, știu și nemții ce însemnează să se poarte războiul în țara proprie!

Toată fapta își are răsplata!

In răsăritul îndepărtat

Trupele americane debarcă mereu în insulele din Oceanul Pacific, ocupate de Japonezi. Au intrat și în insula din apropierea Japoniei din care pleacă acum bombardierele lor tot mai des și atacă chiar capitala Tokio. Iargrijorarea e mare și în Japonia și sunt păreri după care ea va capitula chiar înaintea Germaniei. Puterea Americii și pe apă, și în aer și pe uscat se dovedește tot mai formidabilă, și după toate semnele ea va avea cuvântul cel mai hotărâtor și la încheierea păcii. Decurând a pus pe mare un nou vas purtător de avioane, de 45.000 tone, și care singur poate duce 600 avioane cari își iau sborul de pe puntea lui, în largul mărilor. Dacă mai adăogăm că și aurul cel mai mult din lume se află acum în America, vom înțelege și mai bine cât de greu va apăsa în cumpănă cuvântul ei la așezarea lumii de după război.

Invățați să conduceți automobilul

la Școala de Stat de conducători Auto de pe lângă Școala Tehnică Industrială din Sibiu
Strada Centumvirilor Nr. 3 — Telefon 974

4 Cursuri pe an — Viitorul curs începe la 9 Aprilie 1945

Cei ce se înscriu, trebuie să prezinte următoarele acte: Cerere de înscriere (pe imprimatul școlii); Certificatul de naștere; Certificatul de naționalitate; Certificatul de studii (cel puțin 4 clase primare); Certificatul de cazier judiciar (dela Tribunal); Buletin de înscriere la Biroul Populației (foto-copie); 2 fișe medicale formulate date de școală; Radioscopia pulmonară; Buletin de analiză sângelui; 9 fotografii mărimea 6x9 cm.)

Taxa școlară este de Lei 25.000 plus Lei 500 taxa de examen

Cursurile teoretice sunt predate de ingineri specialiști, iar cele practice de profesori măștri ai școlii. Etatea condițională dela 18 ani în sus.

Alte informațiuni privitoare la cartuire și la hrană care se poate servi la internatul școlii pe un preț mai redus, se dau la cancelaria internatului.

DIRECȚIUNEA